16/05/2022

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων την Κυριακή του Παραλύτου: «Εδώ φυλάσσονται πατρώοι θεσμοί»

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξήρχε της θείας Λειτουργίας στην Κοινότητα της κωμόπολης Ρένε δίπλα στην Ναζαρέτ, την Κυριακή του Παραλύτου, μετά την υποδοχή που του επεφύλαξαν οι Πρόσκοποι.

“Εμείς, αγαπητοί μου αδελφοί, όντες μέλη τίμια του σώματος του Χριστού έχουμε την κατ’ οίκον ημών «Προβατικήν κολυμβήθραν», τουτέστιν την αγία Χριστού Εκκλησίαν ημών, ένθα ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων ημών είναι πάντοτε παρών ορατώς και αοράτως. Την μεγάλη ταύτη μοναδική ευεργετική και φιλάνθρωπο Οικονομία χάρισε σε εμάς ο Θεός.

Η θεία δε αυτή Οικονομία δεν είναι άλλη από την Μητέρα ημών και φυσική τροφός, την Εκκλησία Ιεροσολύμων, τουτέστιν το Παλαίφατο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, το οποίον διά μέσου των αιώνων απεδείχθηκε στύλος και

εδραίωμα της εν Χριστώ αληθείας, στερέωμα της εις Χριστόν πίστεως, φύλακας πατρώων θεσμών και εχθρός πάσης καινοφανούς εθελοθρησκείας, ως της Παγκοσμιοποιήσεως και της Νέας Τάξεως", υπογράμμισε μεταξύ άλλων ο Μακαριώτατος.

Συλειτούργησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός και ο Γέρων Αρχιγραμματεύς Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ο Γέρων Καμαράση Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, ο Αρχιμανδρίτης Αρτέμιος, ο Προϊστάμενος της ενορίας αυτής Πρεσβύτερος π. Συμεών, ο Πρεσβύτερος π. Στέφανος της Εκκλησίας της Ελλάδος, άλλοι Πρεσβύτεροι, ο Αρχιδιάκονος π. Μάρκος και ο Ιεροδιάκονος π. Ευλόγιος.

Έψαλαν οι ψάλτες της ενορίας αυτής δεξιά και αριστερά αραβιστί και συμμετείχαν εν προσευχή πολλοί των πιστών της Κοινότητος ταύτης.

Στο Κοινωνικό της θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείον λόγο ως έπεται:

«Επί τη Προβατική κολυμβήθρα, άνθρωπος κατέκειτο εν ασθενεία, και ιδών σε Κύριε εβόα· Άνθρωπον ουκ έχω, ίνα, όταν ταραχθή το ύδωρ, βάλη με εν αυτώ· εν ω δε πορεύομαι, άλλος προλαμβάνει με, και λαμβάνει την ίασιν, εγώ δε ασθενών κατάκειμαι, και ευθύς σπλαγχνισθείς ο Σωτήρ, λέγει προς αυτόν· Διά σε άνθρωπος γέγονα, διά σε σάρκα περιβέβλημαι, και λέγεις άνθρωπον ουκ έχω; άρόν σου τον κράββατον και περιπάτει. Πάντα σοι δυνατά, πάντα υπακούει, πάντα υποτέτακται, πάντων ημών μνήσθητι, και ελέησον Άγιε, ως φιλάνθρωπος», αναφωνεί ο υμνωδός της Εκκλησίας

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Ευλαβείς Χριστιανοί,

Θαυμαστός ο Θεός, όστις συνήγαγε πάντας ημάς σήμερον εν τη εν Reine φιλοχρίστω ημών Κοινότητι, ίνα εν αγαλλιάσει και ευφροσύνη εορτάσωμεν «Πάσχα Κυρίου», μνείαν ποιούντες του θαύματος της θεραπείας του παραλύτου του εν τη προβατική κολυμβήθρα, τριάκοντα και οκτώ έτη έχοντος εν τη ασθενεία αυτού. (Πρβλ. Ιωάν 5,9).

Κατά την επίγειον αυτού παρουσίαν ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός εποίησε σημεία και τέρατα, ίνα αφ' ενός μεν φανερώση την θείαν αυτού δόξαν και ούτω

πιστεύσουσιν εις αυτόν· και αφ’ ετέρου δε καταδείξη την δι’ υπακοής και πίστεως εις αυτόν δηλονότι τον Υιόν και Λόγον του Θεού, χαριζόμενον θεραπευτικήν και ιαματικήν δύναμιν και ενέργειαν παντί τω αιτούντι.

«Ην δε τις άνθρωπος εκεί τριάκοντα και οκτώ έτη έχων εν τη ασθενεία αυτού. τούτον ιδών ο ‘Ιησούς κατακείμενον, και γνούς ότι πολύν ήδη χρόνον έχει, λέγει αυτώ· θέλεις υγιής γενέσθαι; απεκρίθη αυτώ ο ασθενών· Κύριε, άνθρωπον ουκ έχω, ίνα όταν ταραχθή το ύδωρ, βάλη με εις την κολυμβήθραν» (Ιωάν. 5, 5-7)

Ερμηνεύοντες το ανωτέρω Ευαγγελικόν χωρίον οι άγιοι και έγκριτοι Πατέρες της Εκκλησίας διερωτώνται: «διά τι ο Σωτήρ ημών επέλεξε τούτον τον παράλυτον;»

Διότι ούτος έπασχε από ανίατον νόσημα: «τίνος ένεκεν τους άλλους [ασθενείς] πάντας παραδραμών ο Ιησούς προς τούτον ήλθεν; Ίνα και την δύναμιν και την φιλανθρωπίαν ενδείξηται· την δύναμιν μεν ότι το νόσημα λοιπόν ανίατον εγεγόνει, και εις αμηχανίαν περιειστήκει [= είχε περικυκλώσει/ καταλάβει] τα της αρρωστίας αυτού· την δε φιλανθρωπίαν, ότι τον μάλιστα άξιον όντα ελέους και ευεργεσίας τούτον προ των άλλων [=ασθενών] είδε ο κηδεμών =[ο Χριστός] και φιλάνθρωπος», λέγει ο Ιερός Χρυσόστομος, (Εις τον Παραλυτικόν, PG 48, 804).

Εις την επιτακτικήν ερώτησιν του Ιησού προς τον παράλυτον «θέλεις υγιής γενέσθαι;» (Ιωάν. 5,6) ο Ιερός Χρυσόστομος λέγει ότι ο Ιησούς ως Ιατρός των ψυχών και των σωμάτων ημών ανεφέρετο εις την διπλήν παράλυσιν, την των αμαρτημάτων και την του σώματος.

Με άλλα λόγια, όταν εις τας αγίας Γραφάς γίνεται λόγος περί αμαρτίας, δέον όπως εννοώμεν την ψυχικήν και σωματικήν ημών των ανθρώπων ασθένειαν, η οποία και επέφερε τον θάνατον την φθοράς, ως κηρύττει ο θείος Παύλος, έχων υπ’ όψιν τον Παλαιόν Αδάμ, «ώσπερ δι’ ενός ανθρώπου η αμαρτία εις τον κόσμον εισήλθεν και διά της αμαρτίας ο θάνατος και ούτως εις πάντας ανθρώπους ο θάνατος διήλθεν», (Ρωμ. 5,12).

Ο δε Ιωάννης ο Πρόδρομος, επικαλούμενος τους λόγους του Προφήτου Ησαΐου λέγει: «ούτος τουτέστι ο Χριστός, τας αμαρτίας ημών φέρει» (Ησ. 53,4), ιδών τον Ιησούν ερχόμενον προς αυτόν λέγει : «ίδε ο αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου» (Ιωάν. 1,29). Και ο σοφός Παύλος λέγει: «παρέδωκα γαρ υμίν εν πρώτοις ο και παρέλαβον, ότι Χριστός απέθανεν υπέρ των αμαρτιών ημών κατά τας γραφάς» (Α΄ Κορ. 15,3)

Εξ άλλου, κατά τον άγιον Κύριλλον Ιεροσολύμων ο Κύριος ήλθεν εις την γην «ίνα διά του θανάτου καταργήση τον το κράτος έχοντα του θανάτου, τουτέστι τον

διάβολον» (Εβρ. 2,14) και «του δούναι γνώσιν σωτηρίας τω λαώ αυτού εν αφέσει των αμαρτιών αυτού», (Λουκ. 1, 77). Ακούσωμεν του ιερού Πατρός λέγοντος:

«Όπου αν φανή Ιησούς εκεί και η σωτηρία. Καν τε γαρ ίδη τελώνην καθήμενον επί του τελωνίου, τούτον απόστολον ποιεί και ευαγγελιστήν. Καν τε μετά νεκρών ταφή, νεκρούς εγείρει . Και τυφλοίς μεν το βλέπειν χαρίζεται, κωφοίς δε το ακούειν· και τας κολυμβήθρας περιέρχεται =[επισκέπτεται] ου τας οικοδομάς ζητών αλλά τους νοσούντας ιατρεύων».

Αξιοσημείωτον ότι τον παράλυτον εθεράπευσε ουχί το ύδωρ της κολυμβήθρας αλλά η ενέργεια της δυνάμεως του λόγου του Σωτήρος ημών Χριστόν ως λέγει και ο υμνωδός: «Κύριε τον Παράλυτον ουχ η κολυμβήθρα εθεράπευσεν αλλ’ ο σος λόγος ανεκαίνισε· και ουδέ η πολυχρόνιος αυτώ ενεπόδισε νόσος· ότι της φωνής σου οξυτέρα η ενέργεια εδείχθη· και το δυσβάστακτον βάρος απέρριψε, και το φορτίον της κλίνης εβάστασεν εις μαρτύριον του πλήθους των οικτιρμών σου, δόξα σοι».

Ο παράλυτος άνθρωπος, ως μαρτυρεί ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, ευθέως εγένετο υγιής ακούσας της φωνής του Ιησού λέγοντος: «έγειρε άρον τον κράβατόν σου και περιπάτει» (Πρβλ. Ιωάν. 5, 8-9). Η οξυτέρα, δηλονότι η ταχυτέρα της φωνής θεραπευτική ενέργεια δεν είναι άλλη από την επισκιάσασαν τω παραλυτικώ χάριν του Αγίου Πνεύματος, του Πνεύματος του Χριστού.

Λέγομεν τούτο, διότι η αγία του Χριστού Εκκλησία είναι η κολυμβήθρα, δηλαδή το ιατρείον των ψυχών και των σωμάτων ημών, τα δε ιερά μυστήρια, τα οποία τελούνται τη ενεργεία του Αγίου Πνεύματος είναι τα φάρμακα της θεραπείας. Κατά τον άγιον Χρυσόστομον, ο τρόπος της ιατρείας είναι κοινός και τα φάρμακα υπάρχουν δι’ όλους. Η θεραπεία όμως δεν είναι κοινή, αλλά επιτυγχάνεται με την προαίρεσιν εκείνων που την χρησιμοποιούν. «Η τε ούν ιατρεία κοινή τα τε φάρμακα άπασι πρόκειται· η δε θεραπεία λοιπόν ου κοινή, αλλά παρά την των χρωμένων προαίρεσιν γίνεται».

Πάσχα Κυρίου εορτάζοντες σήμερον, αγαπητοί μου αδελφοί, ακούσωμεν της του Αναστάντος Σωτήρος ημών θείας φωνής: «Ιδού εγώ μεθ’ υμών ειμι πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος», (Ματθ. 28,20).

Μετά δε του υμνωδού είπωμεν: «Αναστάς εκ των νεκρών, συνεξανέστησας ημάς εκ των παθών τη αναστάσει σου Κύριε· του δε θανάτου πάσαν την δυναστείαν ώλεσας Χριστέ· δία τούτο πίστει κραυγάσωμεν. Μνήσθητι και ημών εν τη βασιλεία σου».

Χριστός Ανέστη. Έτη πολλά και ευλογημένα” .

Την μεσημβρίαν η Κοινότης παρέθεσε τράπεζαν, εις την οποίαν παρεκάθισαν όλοι οι εορτασταί αλλά και ο Δήμαρχος της πόλεως και ο Σεΐχης.

Εις την τράπεζαν πάλιν ο Μακαριώτατος προσεφώνησε διά της κάτωθι προσφωνήσεως Αυτού:

«Υποστηρίζει Κύριος πάντας τους καταπίπτοντας και ανορθοί πάντας τους κατερραγμένους», (Ψαλμ. 144,14), αναγγέλλει ο ψαλμωδός.

Σεβαστοί άγιοι Πατέρες και Αδελφοί,

Εντιμότατε Πρόεδρε και σεβαστά μέλη της εκκλησιαστικής Επιτροπής,

Ευλαβείς Χριστιανοί,

Το φως της του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού Αναστάσεως, το πληρώσαν τον ουρανόν τε και την γην αλλά και τα καταχθόνια συνήγαγε πάντας ημάς επί το αυτό, ίνα μετά του υμνωδού Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού είπωμεν: «Εκουσίως πτωχεύσας, την πτωχείαν του Αδάμ Χριστέ ο Θεός, ήλθες επί γης εκ Παρθένου σαρκωθείς, και Σταυρόν κατεδέξω ίνα ημάς ελευθερώσης της δουλείας του εχθρού, Κύριε, δόξα σοι».

Και διερωτώμεθα ποίος είναι ο εχθρός της δουλείας του ανθρώπου; Ο διάβολος τουτέστιν ο κοσμοκράτωρ του σκότους του αιώνος τούτου, (Πρβλ. Εφ. 6 12) ο καταδυναστεύων τους ανθρώπους.

Εκ ταύτης ακριβώς της του διαβόλου καταδυναστείας ηλευθέρωσεν ημάς ο Χριστός διά της Αναστάσεως Αυτού, ως λέγει ο Ευαγγελιστής Λουκάς εν ταίς Πράξεσιν των Αποστόλων: «υμείς οίδατε …Ιησούν τον από Ναζαρέτ, ως έχρισεν αυτόν ο Θεός Πνεύματι Αγίω και δυνάμει, ος διήλθεν ευεργετών και ιώμενος πάντας τους καταδυναστευομένους υπό του διαβόλου, ότι ο Θεός ην μετ’ αυτού», (Πραξ. 10, 37-38).

Διά της εκ των αγνών αιμάτων της αειπαρθένου και Θεοτόκου Μαρίας εν Πνεύματι Αγίω ενσαρκώσεως και ενανθρωπήσεως ο Υιός και Λόγος του Θεού Κύριος δε ημών Ιησούς Χριστός εγένετο σύμμορφος ημίν τοις ανθρώποις, ίνα μετασχηματίση το σώμα της ταπεινώσεως ημών εις το γενέσθαι αυτό σύμμορφον τω σώματι της δόξης αυτού (Πρβλ. Φιλιπ. 3,21) δηλαδή του σώματος της Αναστάσεως αυτού.

Με άλλα λόγια, αγαπητοί μου αδελφοί, ο Χριστός επάτησε, δηλονότι ενίκησε τον

θάνατον της φθοράς, τον θάνατον της αμαρτίας και αναλυτικώτερον τον θάνατον της παραλύσεως της ψυχικής τε και σωματικής διά του ιδίου Αυτού θανάτου.

Τούτο δε γέγονεν κατά τον Μέγαν Αθανάσιον: «ίνα και η καταλλαγή του Θεού προς τον άνθρωπον γένηται και η ελευθερία του παντός ανθρώπου δι' ανθρώπου υπάρξη εν τη καινότητι της εικόνος του Υιού αυτού Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών» [Διά να συμφιλιωθή έτσι ο Θεός προς τον άνθρωπον και διά να υπάρξη η ελευθερία ολοκλήρου του ανθρωπίνου γένους δι' ανθρώπου με την νέαν μορφήν της εικόνος του Υιού Αυτού, Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών.

Ημείς, αγαπητοί μου αδελφοί, όντες μέλη τίμια του σώματος του Χριστού έχομεν την κατ' οίκον ημών «Προβατικήν κολυμβήθραν», τουτέστιν την αγίαν του Χριστού Εκκλησίαν ημών, ένθα ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων ημών είναι πάντοτε παρών ορατώς και αοράτως. Την μεγάλην ταύτην μοναδικήν ευεργετικήν και φιλάνθρωπον Οικονομίαν εχαρίσατο ημίν ο Θεός.

Η θεία δε αυτή Οικονομία δεν είναι άλλη από την Μητέρα ημών και φυσικήν τροφόν, την Εκκλησίαν Ιεροσολύμων, τουτέστιν το Παλαίφατον Πατριαρχείον Ιεροσολύμων, το οποίον διά μέσου των αιώνων απεδείχθη στύλος και εδραίωμα της εν Χριστώ αληθείας, στερέωμα της εις Χριστόν πίστεως, φύλαξ πατρώων θεσμών και εχθρός πάσης καινοφανούς εθελοθρησκείας, ως της Παγκοσμιοποιήσεως και της Νέας Τάξεως.

Ο Χριστός και μόνον ο Χριστός και η Εκκλησία Αυτού είναι η κολυμβήθρα της ζωής και ο λιμήν της καταφυγής ημών. Πουθενά αλλού ας μη στρέφωμεν τα βλέμματά μας και την προσοχήν μας παρά μόνον εις τον Χριστόν, που είναι αρχηγός και θεμελιωτής της πίστεως και μας τελειοποιεί εις αυτήν, ως κηρύττει ο θείος Παύλος: «...αφορώντες εις τον της πίστεως αρχηγόν και τελειωτήν Ιησούν», (Εβρ. 12,2).

Χριστός Ανέστη! Ευλογημένα και εν ελευθερία Χριστού έτη".

©Ιερά Μητρόπολις

©Ιερά Μητρόπολις